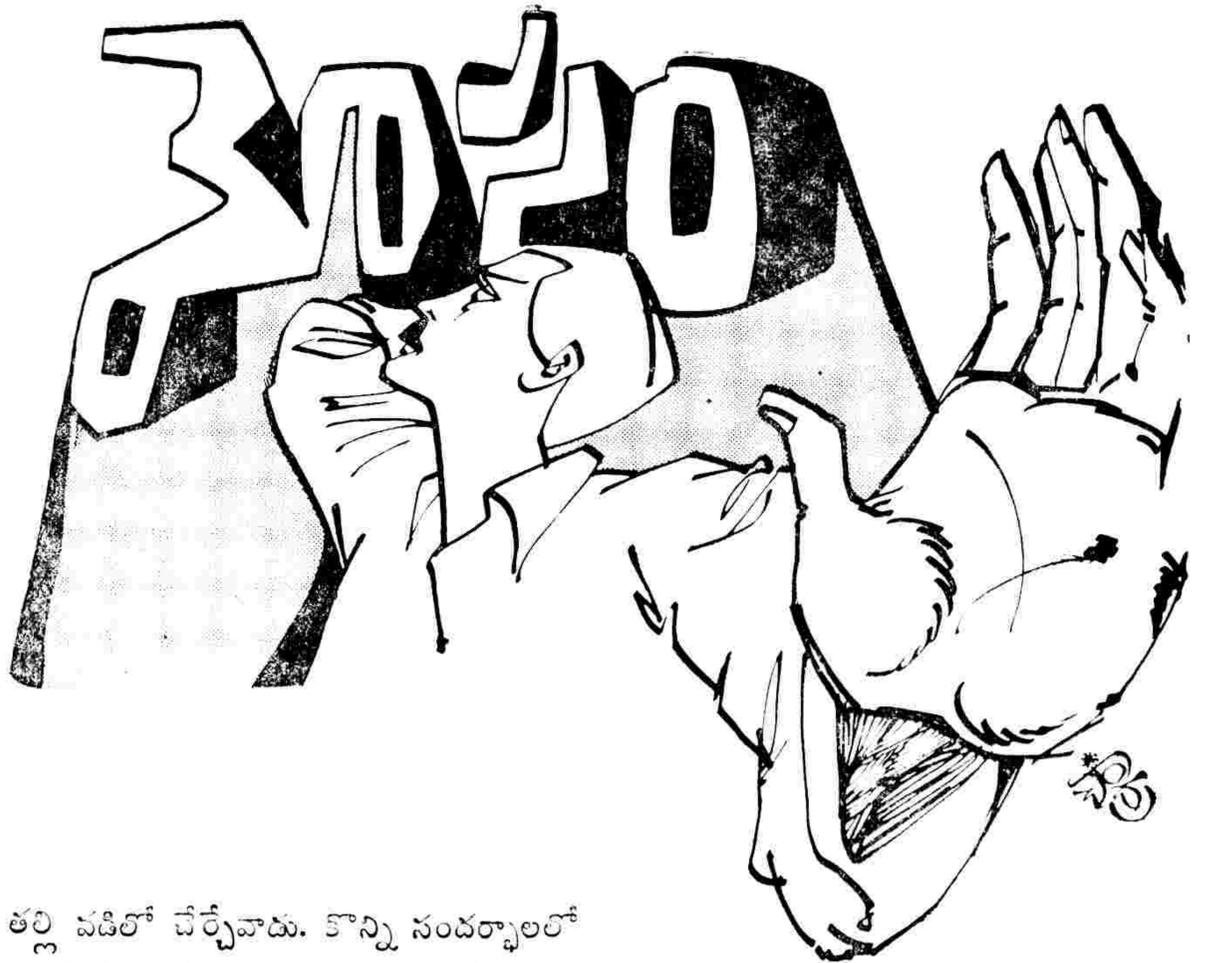

•• త్రాభం లేందే ఏ పనీ సెయ్యమొక. ఆశ పడాల; మోసం సెయ్యాల. ఆశ, మోసం—ఈ రెండూ లేందే పేదోడు జీవించ లేడు. ఊళ్ళో పెద్ద సవుద్రం వుంది. ఐనా తాగడానికి నీళ్ళు పంజెయ్యవ్. అలాగే వూర్నిండా అప్పులకిలప్పులు సొమ్ముంది. అది పేదోడి కడుపుకి పంజెయ్యదు, పేదోడి దాహం తీర్చదు. పేదోడికి కూడెట్టదు. గొప్పోడు మోసంనేసి మిద్దిలు కడతాడు, అదే మోసం పేదోడు నేసి పొట్టనింపుకుంటాడు. అంచేత మోసం సెయ్యాల. ఆడి జుట్టు ఈడికి, ఈడి జుట్టు ఆడికి ముడెట్టాల. మతలబు సెయ్యాల. అప్పుడే మనిషిలా మనగలవ్. అప్పుడే పెద్దిం దోడు కూడా నీ సుట్టూతా తిరుగుతాడు. నీకు సెయ్యెత్తి దండాలెడతాడు!” చిన్నప్పుడు సింహా చలానికి బ్రతుకు తెరువు నేర్చుతూ, జీవితంలో ధక్కాముక్కిలు తిన్న ముసలి తండ్రి నేర్పిన పాఠమది!

“యెల్లు బాబూ, యెల్లు. గేటు గుమ్మం నప్పుడు కానీమొక. నప్పుడైతే కుక్కలు మీద పడి కరుస్తయ్. బంట్రోతులు మీదకొచ్చి సంపేస్తారు. జాగరత్త నాయనా. లోపలి కంటా సక్కాయెళ్ళి, అంకిందట్టుకొచ్చి! ఆనక అదురుష్టం బాగోక, జెమాన్ల సేతుల్లో సిక్కడి నావంటే సితక బొడిసేస్తారు. అప్పుడు మా తతరం నా దగ్గరకి రామొక. నిన్ను డొక్కలో తాపుల్లంతుంటే నాకూ యేడుపే. ఐనా ఏటిసేస్తాం? ఈ డొక్కలో పేగులుపెట్టే బాధ తీరుచుకోవాల. గొంతు తడుపుకోవాల. పేదోళ్ళం. కూటికి సెడ్డోళ్ళం. ఇంతకంటే మరేం సెయ్యలేం. యెళ్ళు నాయనా, యెళ్ళి పోచ్చెయ్!” ఇంకా చిన్నప్పుడు, కూటికోసం కన్నతల్లి దగ్గరుండి నేర్పిన ‘విద్య’ అది! అప్పుడు, మాసికలేసిన ‘లాగూ’ తో, చింపిరి జుట్టుతో, భయంభయంగా ఎందరిళ్ళలోకో అమాయకంగా చూస్తూ వెళ్ళేవాడు సింహా చలం. గడియారాలూ, అద్దాలూ, సిల్కుచీరలూ, చొక్కాలూ, వెండి పళ్ళాలూ, గరిట్టూ, గ్లాసులూ—ఒక్కటేవిటి, చేతికి అందినవన్నీ చుట్టుకొచ్చి, వీధి మొగలో వేచి ఉండే కన్న

తల్లి వడిలో చేర్చేవాడు. కొన్ని సందర్భాలలో దొరికి పోయినప్పుడు రోడ్డుమీద వెళ్ళే ప్రతి మగాడూ, కుర్రాడని కూడా చూడకుండా చిత్ర వధ చేసేవాడు. ఒకడు వీపు దద్దుర్లొచ్చేట్టు చావబాడేవాడు. మరొకడు చెంపలు రెండూ చిట్టి పోయేట్టు వాయించేసేవాడు. ఇంకోడు చేతిలో బీడితో తొడలు కాల్చేసేవాడు. ఎండలో మాడి పోతున్న తాత్రోడుమీద దొర్లించే వాడింకోడు. అన్నిటిని అలాగే సహిస్తూండేవాడే కాని, ఎదురుగానే ఉన్న తల్లిని మాత్రం నోరువిప్పి ‘అమ్మా!’ అని పిలిచేవాడు కాదు. ‘ఆ సమయాన ఆమె తన తల్లిగా గుర్తించబడకూడదు. తను ఆ తల్లి తాలూకు కొడుకుగా నలుగురి దృష్టిలోనూ పడకూడదు.’ ఎలాగూ నాలుగు తాపులు తన్ని వదిలేస్తారనే ధైర్యం ఉంది. అందుకే ఆ తాపుల్ని, హింసనూ మాసంగా భరించేవాడు. అలా చేయడంలో తర్ఫీదిచ్చిన తల్లి మాత్రం నోట్లో చెంగు కుక్కుకుని, కన్నకొడుకుని తనమూలంగా చిత్రవధచేస్తున్న జనాన్ని తిట్టుకుంటూ, నిస్సహాయంగా ఏడుస్తూ కూర్చునేది. ఏ స్థానికో వేసి కొడుకుని కట్టేసి జనమంతా వెళ్ళిపోయేక, వాణ్ణి గుండెల కడుముకుని బావురుమనేది. అయినా, మర్నాడు మామూలే! దినదినమూ

గండాల్ని ఎదుర్కొంటూ తల్లి చెప్పుచేతల్లో అలాగే పెరుగుతూ వచ్చేడు సింహాచలం. బ్రతుకు తెరువుకోసం ఉగ్గుపాలతోనే తల్లి నేర్పిన విద్యలూ, తండ్రి బోధించిన పాఠాలూ బాగా ఆకళింపు జేసుకున్నాడు సింహాచలం. ఈ అనుభవాలు కొన్ని కొత్త చిట్కాలను కూడా నేర్పడంతో, అనతలి వాడెంతటి వాడైనా, ఇట్టే వాణ్ణి మాపేయగల చాక చక్కాన్ని, చాతుర్యాన్ని సంపాదించ గలిగేడు. అటువంటి నేర్పరిదనంతోనే పెద్దవాళ్ళ ప్రాప కాన్నికూడా పొందగలిగేడు, అందుచేతనే ఈనాడు సింహాచలం పెద్ద తరహా వ్యవ హారకర్త. ఆ చుట్టు ప్రక్కల జనం సింహాచలాన్ని సంప్రదించకుండా ఏ శుభ కార్యాలూ తలబెటరు. ‘లేబరు’ క్లాసుకీ, అలగా జనాలకీ సింహాచలం మాట వేదవాక్కు. వాళ్ళపాలిట నాయకుడు ‘సింహా చలం మారాజు!’ వాళ్ళగోడు విని, వాళ్ళ సమ స్యలకు పరిష్కార మార్గాలు చూపే, వాళ్ళ పెన్నిధి ‘సింహాచలం బాబు.’ కారుల్లో తిరిగే ‘డాకచేరు బాబులకీ,’ కాలేజీల్లో పాఠాలుచెప్పే ‘లెచ్చరేరు బాబు’లకీ వాడిగ్గ కిరాణాసామానూ, కాయగూరలూ అరువిచ్చే ‘జనల్ మర్చెంటు

సింహచలం.' ఎండలో తిరిగి తిరిగి అలిసిపోయి, దాహంతో గొంతు ఆరిపోయిన బాటసారులకు చల్లని మంచి తీర్థం ఉచితంగా అన్ని వేళలా అందజేసే 'సల్లని ధరమదాత' సింహచలం. ఫారిన్ స్టాప్ తో షాగ్గా మొదలెట్టి, ఆనక ఆరిపోయి, అవసరార్థం నాటుమందు లెవెర్ కి దిగిపోయిన 'పతానుబాబు'లకి చవకలోనే సంతృప్తిని కల్గించే వీరుడు సింహచలం. 'ఏమోయ్, ఊళ్ళో ధరకీ, నీ దగ్గర ధరకీ

ముప్పావలా తేడావుంది, ఏం, కొట్టు మూయించేసెయ్యాలా?' అని పైరైపోతూ వచ్చే షాగ్లను అమ్మగోర్లనీ, బాబుగోర్లనీ 'ఏదో బతికి సెడ్డోడ్డి. ఇదంతా తరచరి భిచ్చే. తరచలాబోరిది ఓ అణా డబ్బులు నాలోబోడు తినప్పోతే ఎవరు తింటారమ్మా. తరచరంత కోప్పడిపోతే నాబోబోడు ఎలా బతగ్గలడు. యిదంత తరచరిదయే....!' అంటూ నిముషాల్లో బోల్తా కొట్టించి, వాళ్ళ అభిమానాన్ని రెట్టింపు చేసుకోగల మాటకారి సింహచలం. ఆస్పత్రిలో దిక్కుమాలిన చాపు చచ్చినోళ్ళ శవాలకోసం, చందాలు దండి, దగ్గరుండి దహన సంస్కారాలు చేయించే 'సంస్కర్త' సింహచలం.

దిక్కులేనోళ్ళందరి చేతా 'మాబోబోరికెవరున్నారు? పైన భగమంతుడున్నాడో లేదో తెల్లుగాని, భూమ్మీద మాత్రం మా పెద్ద దిక్కు సింహచలంబాబే!' అని అన్నించుకున్న ఘనుడు, దిట్ట సింహచలం.

"ఇచ్చట అన్నివేళలా ఉచితముగా మంచి నీరు ఈయబడును. చలివేంద్రం - ప్రొప్రయిటరు: సింహచలం" అన్నబోర్డు మీది ట్యూబ్ లైటు వెలిగించి, అరచేతిలో శ్రీకారం చుట్టుకొని కళ్ళకద్దుకున్నాడు సింహచలం. ఆనక మనసులో దైవనామస్మరణ చేసుకుని, "నూకాలా!" అని పిల్చేడు. మొదటి పిలుపుకి నూకాలు పలకలేదు. రెండో పిలుపుకి, "సీరె మారుసుకొంటున్నా. యేటలా కేకలెడతావ్?" అని లోపల్నుంచే కోప్పడింది. కాస్తేపటికి సింహచలం పక్కన ప్రత్యక్షమైంది నూకాలు. గుప్పుమన్న సువాసన ముక్కుపుటాలకు తగలడంతోనే మత్తుగా కళ్ళుమూసుకొని, మళ్ళీ తెర్చి, "సాష్పాత్తూ లక్ష్మీదేవి లాగున్నావే నూకాలా;" అంటూ మీదకు లాక్కోబోయేడు సింహచలం.

"రోడ్డుమీద కూసుని యేటి యికసెక్కాలు? ఆ...." అంటూ విదిలించుకుంది నూకాలు.

"అది కాదే నూకాలా, ఓ సక్కటి కబురు సెప్తా. ఇంటావా?"

"మళ్ళీ ఓర్ని మాపీడాన్ని? పెద్ద మడిసిలా కబురాడుతూ ఆణ్ణి యాణ్ణి ఆర్పిడమే కదా నీ పని! నీ యెవ్వారం నాకు తెల్లెటి?—"

"యేటి నూకాలా, నేనేటి సేసినా నీకోసరమే కదా. రేపు నేను కవున్నిలేర్లైనా, మునిసిపాల్టీ సెయిర్లెన్నైనా, అయిద్రాబాదులో మినిస్టేర్లైనా నీకోసమే కదా!"

"అవునవును-అంతా నాకోసరమే. నేనే నిన్నీ పాడుపల్లు సెయ్యమన్నాను. శెవాలి తగలెట్టేందుకు బజార్లో డబ్బుదండి, అందులో సగం పెట్టి నాకు సీరెలూ, రయికలూ ఒట్టుకు రమ్మంటా నేనే! కూరల్లో సచ్చులూ-పుచ్చులూ కలిపేసి, రెట్టింపు ధరకమ్మేసి సొమ్ముల్చేసుకో మన్నాన్నేనే! అలగా వోళ్ళందర్నీ ఓ దరికి జేరిచి, ఆళ్ళకి అరువొప్పుకుని సారామప్పి,

దొంగలెక్కెళ్ళాపి, డబ్బు కాజేయమన్నానేనే! సలివేంద్రం బోరుడెట్టి సారాదుకాణం నడప మన్నదీ నేనే! యీ దొంగ సొమ్మంతా నా కోస రమే; యిక రేపొద్దుట కవున్నిలేరువో, మిని స్టేరువో అవ్వాలి, నేను యికా సుఖపడి పోవాలి! సాల్వేవూరుకో, యీ సంబడం సాలు! కల్లో గెంజో ఉన్నకాడికి తాగి సక్కా వూరుకో—” సింహాచలం చేస్తున్న వ్యాపారం తాలూకూ, అరమరికలూ, లోగుట్టూ ఏ కరువు పెట్టసాగింది నూకాలు.

“ఊరుకోయేస్, ఈ మాయ ప్రెపంచకంలో గవురవంగా బతకాలంటే మోసం సెయ్యాల. దానికీ తెవివి తేటలుండాల, ధై యిర్యవుండాల, మొగతనం వుండాల, శాకసెక్యం వుండాల, శావుండాల. ఆయన్నీ నాకు బగమంతుడే ప్రసాదించేడు. అందుకే, సిన్నప్పుడు రోడ్డు మీద జనాల్లో తాపుల్ని నేను యిప్పుడదే రోడ్డుమీద జనాల్లో దండా లెట్టించుకుంటున్నాను. రేపు సెయిర్మెన్నైతే దండలేనూ రేగిస్తారదే జనం! నూడు నూకాలూ నా తడాఖా! రేపు కవున్నిలేరు యెలకషనొస్తంది; బుల్నూ యుడుగోరూ, ప్లీ డరుబాబుగోరూ, కలట్రాఫీసు రాజుగోరూ—యీరంతా నన్ను నిలబడమని సపోరుటిస్తన్నారు. మన దుకాణానికొస్తన్న జనం మన కెయ్యకపోతే యింకెవరికేస్తారు? ఆళ్ళందరినీ ఓపాలి సారాలో ముంచెత్తేస్తా. అంతే—‘నువ్వే సింవాచెలం నువ్వే మా కవున్నిలేరువి, నువ్వే మా సేర్మేన్వి’ అని దండా లెట్టేస్తారు! నీ కింకేటి డవుటు? మునిసిపాలిటీ వోళ్ళ నీళ్ళ లారీ నీ గుమ్మంకాడ ఆ గుద్ది. నీ యింటి సుట్టూ సిమెంటురోడ్డు మూడుపూటల్లో పడిపోయింది. వూర్లో పెద్ద మనుషులంతా నీ యింటి సుట్టూ, నీ ఆయన కోసం కారులూ, తేక్సీలూ యేసుకు యెగబడతారు. మీటింగు లంటారు, సనమానాలంటారు, పువన్యాసకాలం టారు, టీ పారిటీలంటారు, ఆడికీ ఈడికీ వుజ్జోగా లెయ్యించిమంటారు, ధరమాసుపత్రి బాగుసెయ్యించమంటారు, ఆళ్ళింటి దగ్గర కుళాయెట్టించమంటారు, ఒకచేటి యెన్ని పనులో, యెంత గలభాయో! కంట్రాటర్లు

కట్టలు కట్టలుచ్చుకుని నీ సుట్టూతా తిరుగుతారు. యేటి సెప్పన్నూకాలూ, లష్పలకి లష్పలు.... సేర్మెన్నవనీ....నిన్ను బంగారంలో ముంచే స్తా....” భవిష్యత్తును గురించి కలలు కంటూ ఏదేదో చెప్పుకుపోయాడు సింహాచలం.

“మోసం సేసి యెవడూ బాగుపడేడు. యేటిసేస్తావో యేటో!....” నసుగుతూ లోపలి కెళ్ళిపోయింది నూకాలు.

* * *

‘పి. పి. రాజ్ & కో’- వైన్ మర్చెంట్: ఇచ్చట అన్ని వేళలా విస్కీ, బ్రాండ్, తిన్ను, రమ్ము వగైరాలు సరసమైన ధరలకు లభించును” అనే పెద్ద రంగుల బోర్డుమీద రంగు రంగుల బల్బులు ఎన్నో అందంగా వెలుగు తున్నాయి. అడపాదడపా కార్నూ, ఆటోరిజెలూ ఐదారు నిముషాలు ఆగి ముందుకు దూసుకు పోతున్నాయి.

‘పి. పి. రాజ్ & కో’—వైన్ షాపు ప్రొప్రయిటర్ పి. పైద్రాజు కుడిచేతి మధ్య వేలికీ, ఉంగరం వేలికీ మధ్య స్టేటెక్స్ ప్రెస్ సిగరెట్ పెట్టి, గట్టిగా దమ్ములాగి రింగులు రింగులుగా పొగ వదుల్తూ “పార్లనర్!” అన్నాడు.

“యస్, బాస్!” అన్నాడు ట్రిప్లెక్స్ ‘రమ్ము’ బాటిల్ ఓపెన్ చేస్తున్న ‘పార్లనర్.’ ‘పార్లనర్’ పేరు ‘మరియాదాసు.’ పెద్ద సర్కిల్స్ లో ‘మిస్టర్ దాస్.’ ఒకానొకప్పుడు కాలేజీ హాస్టల్స్ దగ్గర రాత్రుళ్ళు బడ్డీ దుకాణం పెట్టి బజ్జీలూ, పకోడీలూ, కాఫీ, టీలూ అమ్ముకుని బ్రతికే పైద్రాజు ఈ నాడు ‘పి. పి. రాజ్’గా మారి, ఇంగ్లీషు సినేమా జంక్షన్ లో హైకా సోరికి కావల్సిన ‘హాట్ డ్రింక్స్’ వ్యాపారం చేయగల్గిన సమర్థుడు కాగలిగాడంటే అదంతా ‘దాస్’ సహాయ సహకారాల వలననేనని పైద్రాజు జీవిత చరిత్ర తెల్సిన అందరూ అంటుంటారు. అప్పుడు ‘రాజ్’ కాఫీలు కల్పతుంటే ‘దాస్’ చకచకా కప్పులు తొల్చి రెడీ చేస్తుండేవాడు. బజ్జీలు వేస్తుంటే పొయ్యి రాజేస్తుండేవాడు. ఇప్పుడు ‘పి.పి.రాజ్ & కో’ తాలూకు అన్ని వ్యవహారాలూ ‘దాస్’ చేతిమీదు

గానే నడుస్తున్నాయి. ఊళ్లో ఉన్న రెండు మూడు పెద్దతరహా క్లబ్ లకూ, హోటల్స్ కూ ‘హాట్ డ్రింక్స్’ కంట్రాక్టు దాస్ పనితనంవల్లనే లభించిందన్న గట్టి నమ్మకం ‘పైద్రాజ్’ కుంది. అందుకనే దాస్ ను పూర్తిగా నమ్ముతాడు ‘రాజ్’. దాస్ చెప్పిన దాన్ని ఏ పరిస్థితిలోనూ కాదనడు.

“వాట్ బాస్? సీరియస్ గా ఆలోచిస్తున్నావ్?” అడిగాడు దాస్.

“మన వారులో దట్ లోగ్ సింహాచలమ్ గాడు మనకు పోటీగా నించుంటాడని విన్నా. నిజమేనా?”

“సీల్ పెలో. వాడా? వాడిది గుండా, చెరువా? దొంగ సారా వ్యాపారం చేసే వాడా మనకి ఎగినిస్తు? రాస్కెల్, వాడి కల్లుపాక మీద ‘రమ్మే’సి కాల్పించేస్తా. వాడి దుకాణం అరగంటలో మూయించేస్తా. వాడి పెళ్ళం— అదేలే-కీప్-దాన్ని పబ్లిక్కున వేలం వేసేస్తా; నువ్వు ‘ఊఁ’ అను బాస్, దాన్నెత్తుకొచ్చి నీ కాళ్ళదగ్గర పడేస్తా!....” మందు ఊపులో లేచి పోయేడు దాస్.

“ఊష్! అదెవడిక్కావాలి, సెకెండ్ హాండ్ సరుకు! కౌన్సిలర్ ఎలక్షన్ లో దట్ బడ్డీబగ్గర్ మనకడ్డు రాకూడదు. ఎంత డబ్బెన్నా సరే వాడికి పారేద్దాం—”

“నో బాస్. యు ఆర్ రాంగ్. వాడిక్కాదు, వాడినూయకుడుగా భావించే డర్టీ లేబర్ గాళ్ళు— ఆళ్ళే—తోటీలూ, రిజెవోళ్ళూ, బడ్డీకొట్టోళ్ళూ, రెల్లివీధి అలగావోళ్ళూ, జాలరిపేట జనం— ఈ స్టఫ్ అంతా ఆడి మాటని వేదవాక్కులా పాటిస్తారు. ఆడికి చెయ్యెత్తి దణ్ణాలెడ్తారు. ఎందుకంటావ్, ఆడు కొబ్బో కూరలరువిస్తాడు. మందు అరువుకి పోస్తాడు, దిక్కులేని శవాల్ని మోసుకెళ్ళి మరీ కాల్పిస్తాడు, పీటన్నిటికంటె మించి ఆడి పెళ్ళాం ఆ జెంక్షన్ కి గొప్ప అట్రాక్షను! ముండ, సోగ్గాకోక్కట్టి, కళ్ళు క్కాటుకెట్టి కొట్టు మీద కూచుందంటే జంక్షన్ లో అన్నీ ఏక్సిడెంట్! అది నోరుతెరిచి వోటడిగిందంటే, ఇక తిరుగులేదు. గొప్ప ఫిగర్లే. మనం సినిమా తీస్తే దానికి హీరోయి నిచ్చేయ్యొచ్చు!....”

“దాస్!”

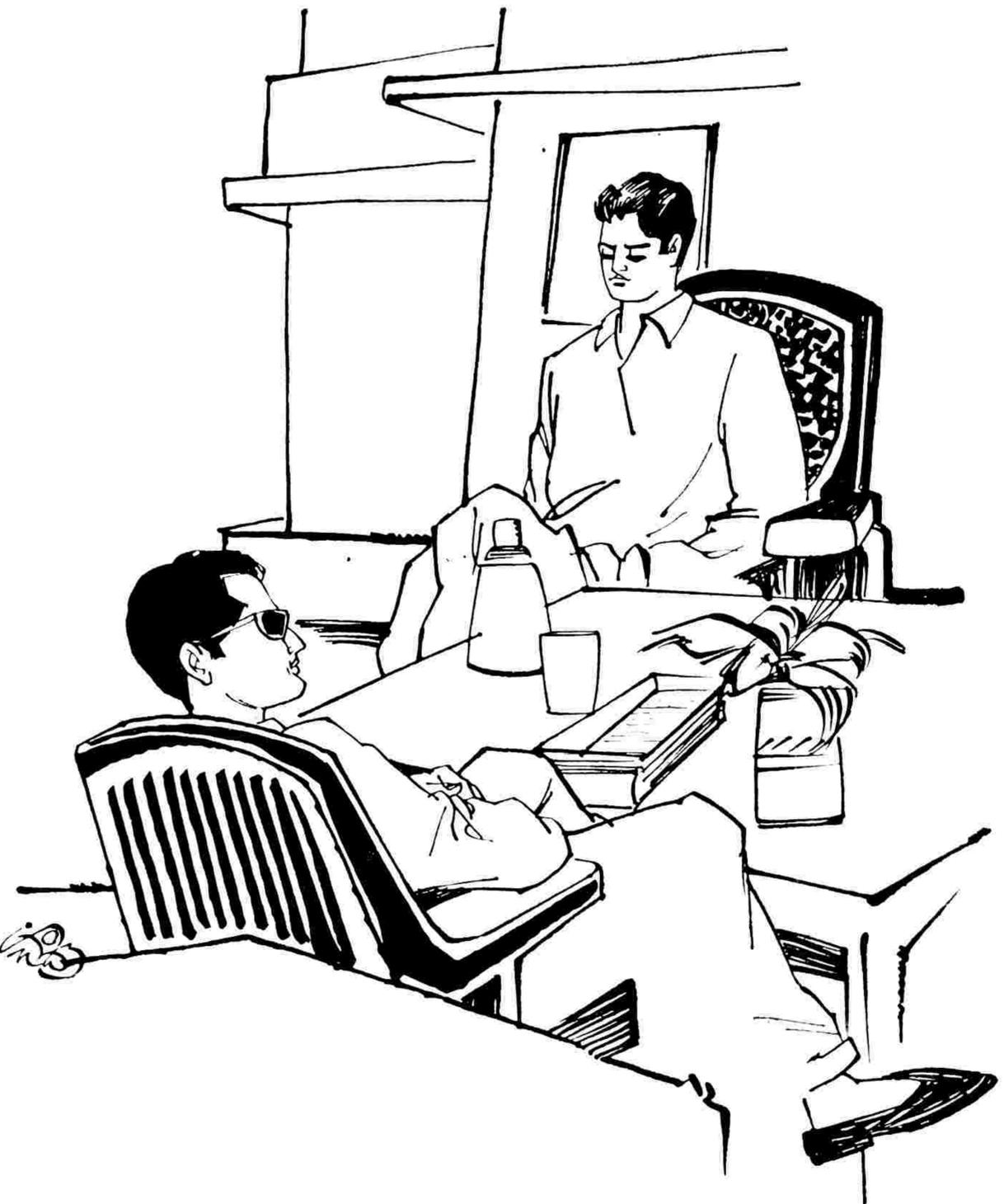
“యస్ బాస్!”

“మండు పట్టులో ఆడదాన్ని గురించి ఎక్కువ మాట్లాడున్నావ్. మనక్కావల్సింది అది కాదు, ఎలక్షన్లో నెగ్గడం. ఆనక వీలుంటే చైర్మన్ గిరిని చేబట్టడం. ఎంత డబ్బెైనా సరే—డోంట్ వర్రీ! డాక్టర్ రావ్ దగ్గర బ్లాక్-మనీ లక్షన్నరపైగా మూలుగుతోంది. మన వైన్ షాపులో లాభాలొచ్చినా, రాకపోయినా, విపరీతమైన ప్రాఫిట్ చూపి, మేజర్ వాటా రావ్ కిస్తున్నట్టు కాగితాలు తయారుచేయడం మన పని. అదీగాక ఊళ్ళో ఎవడికో లాటరీ టికెట్టు మీద ఎనభై వేలొచ్చినయ్యట. ఆ టికెట్టును రావు తొంభై వేలొక్కనేసి, లాటరీలో మనీ వచ్చినట్టుగా పబ్లిక్కున ఎనభై వేలు ఖర్చు పెట్టుకొనే ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. ఈ ఏర్పాటుకి వెనుక బుర్ర మనది! అంచేత డాక్టర్ రావు మనమాట కాదనడు. మన మడిగిన డబ్బు లేదనడు. హై స్కూల్లో డాక్టర్ రావుకన్న పలుకుబడి నీకు తెలిందేముంది? ఊళ్ళో లేబరంథా ఒకటైనా, హై క్లాస్లో మనవైపుంటే చాలు! అదీకాక, వుయ్ విల్ త్రో టెనర్స్! ఓటుకి పదీ—లేదా—పదిహేను! రెడీకేష్! ప్రజల డబ్బు ప్రజల వొట్లకే పారేద్దాం. ఆనక దానికి పదింతలు ప్రజలమీదే సంపాదిద్దాం. ఇదే ప్రజాస్వామ్యంలో నాయకులకుండే ఎడ్వాంట్జే!”

“బాను బాస్, చదూకున్న ఏ వెధవా ఆ కిరాణా కొట్టోడికి వోతెయ్యడు!”

“అలాగని బ్రాండ్ కి కొట్టోడికి వేస్తారా?” ఎదురు ప్రశ్న వేసేడు పైద్రాజ్.

“బాస్, వాడు సారాకొట్టోడు. మనం వైన్ మర్చెంట్లు. పోటీలో వాడూ, మనం. అంతే! జనం సచ్చినట్టు ఎవడో ఓడికి వోతేసి తిరాలి! వాడికేస్తారా, మనకేస్తారా? మనకే! ఎందుకంటే—ఓ చిన్న కచ్చెపుతా విను! ఓ సద్భాషామిడి కుమార్తె ఓ తెల్లారు రూమున వాళ్ళ నాన్నారి దగ్గరికొచ్చి ‘నాన్నా, లేచిపోతన్నాను!’ అందట. కంగారుపడ్డాడట నాన్న. “ఐతే, ఛాయెస్ నీదే నాన్నా, చాక లాడితో లేచిపోనా, సాయిబుతో లేచిపోనా?”

నీ యిష్టం, చెప్పు నాన్నా. ఆలోచించి చెప్పు. లేచిపోవడం మాత్రం భాయం!” అని రెస్పాన్సి బిటిని కన్నతండ్రి మీదే వదిలేసిందిట. గుట కలు మింగుతూ కన్నతండ్రి ‘పోన్లే అమ్మా, అలానే కానీ, తప్పదంటున్నావు గనక చాక లాడితోనే లేచిపో, కనీసం వాడు హిందు వుడు!’ అని ఎంతో విశాల హృదయంతో సలహా ఇచ్చాడుట! అలాగా, వేస్తే మన కెయ్యాలి, లేదా వాడికెయ్యాలి, ఛాయెస్ బాగా లిమిటెడ్!”

“దాస్, ఇంతకీ నన్ను చాకలాడంటావా, సాయిబ్బంటావా?....” కోపంగా అడిగాడు పైద్రాజ్.

“బెబ్బెబ్బెబ్బె—బాస్! నిన్నేం అనటం లేదు. వాడే చాకలి, వాడే సాయిబ్బు—”

“ఐతే ఓట్టు వాడికేనా?....”

“నో బాస్, ఆ కథలాగా, వాడికి మనకి పోటీ వస్తే, జనం మనకే ఓటిస్తారు! ష్యూర్....” అంటూ గ్లాసు గడగడలాడించే సేడు దాస్.

“మిగతా వార్డుల్లో పేరున్న వెధవలవరై నా కౌన్సిలర్ గా నుంచంటే వెళ్ళి వాళ్ళు మన వాళ్ళని చెప్పి, డబ్బు ముట్ట జెప్పివచ్చే బాధ్యత డాక్టర్ రావ్ కి అప్పగిద్దాం. మన వార్డులో లేబర్ గాళ్ళకు డబ్బు అందే బాధ్యత నీది!.... ఓ. కే?....”

“యస్-బాస్” అన్నాడు దాస్ వినయంగా, గ్లాసుని మళ్ళీ రమ్ముతో నింపుతూ.

* * *

- ఇంకీమెంటు మీద ఆకపెట్టుకోకు,
పాక్ట్ బ్రైమ్ పనేదైనా చూసుకొమ్మనిసలవో
ఇస్తే, ఇదొ నువ్వు చేసేపని!
కేఫ్ ఆఫీసుకురా చెప్తా-

సింహాచలం చలివేంద్రం-కమ్-మందుకొట్టు ముందు పెద్దవేదిక వెలసింది. రంగు కాలు తాలు, పూలు రెపరెపలాడేయి. బల్లచెక్కలూ, చాపలూ ఎన్నో అక్కడ అమర్చబడ్డాయి. బల్బులూ, ట్యూబ్ లైట్లకు కొరతే లేకుండా పోయింది.

కాపు సారా కాల్యాలై ప్రవహించింది. కార్మిక జనం సెలవలు పెట్టి, పనిగట్టుకొచ్చి పీకమొయ్యా తాగి, 'సింహాచలానికి జై!' అంటూ నినాదాలు చేసేరు. గోడల్నిండా సింహాచలం పేరు రకరకాల అక్షరాల్తో పెయింట్లు చేసేరు. రంగుల బోర్డులు తగిలించేరు. రిజిస్ట్రాలో ఎంతోమంది సైకిల్ రిజిస్ట్రేషన్ సింహాచలం పార్టీ గుర్తు తగిలించి సంబర పడ్డారు. ఎలక్షను సందడో ఏమో, ఆ వీధిలో నీళ్లులేని కొరత సింహాచలం 'సారా' తీర్చేసింది. 'టీ' నీళ్ళుంటే ఏవిటో మరచిపోయేరు లేబరుజనం. ఎటు చూసినా, ఎక్కడ చూసినా 'మందు', 'మందు', 'మందే!'

"అంధ్ర ప్రభుత్వం మనకు కల్పించిన కొత్త ప్రాథమిక హక్కును ఎలా అమలు పరుస్తున్నానో చూడండి!..." అంటూ సర్కార్ కుళ్ళను వేదికెక్కి వేయినోళ్ళ కొనియాడేడు

సింహాచలం. ఇంగ్లీషులో మాట్లాడమని కొందరు కుర్రాళ్ళు కోరేరు.

"నేను సదూకోలేదు. అంతమాత్రాన మినిష్టరు గిరికి గానీ, సైరెన్ గిరికి గానీ పనికి రానని యెవరూ అనేరు. అయినా నాకు ఇంగ్లీషు భాష గొప్పతనం తెలుసు. మన తెలుగోడికి తెలు దేశంలోనే కూడెట్టంలేదు బియ్యేసదువు. యిన్నాళ్ళూ బైటికిపోతే నాలుగు రాళ్ళు పారేసేవోరవరైనా. ఇప్పుడు బియ్యేలూ, యెమ్మేలూ తెలుగుభాషలో సదూకుంటే బతుకు తెరువు కష్టం. తెలుగులో బియ్యే సదివిన్నోడు బొంబాయి, ఢిల్లీ పోయి వుజ్జోగం సెయ్యలేడు. ఉన్న వూళ్ళో ఆడికి ఉజ్జోగం ఎలాగూ లేదు. అంచేత మినిస్టరు హోదా దాకా పోయిన రోజున ఈ పాయింట్లు పారలమెంటులో మాటాడి, మార్పుకోసం కష్టపడతా. దానికి మీ దయండాల. మీ వోటు నాకెయ్యాల!...." ఉపన్యాసం ఇస్తూ కాలేజీ కుర్రోళ్ళచేత చప్పట్లు కొట్టించేడు సింహాచలం.

ఇంకా కాల్యలు తవ్వొస్తాననీ, కుళాయి లెయ్యొస్తాననీ, ఆస్పత్రి గురించి సర్కార్ కుళ్ళకి కాయితం పెట్టాననీ, తాగ్రోడ్లెయ్యొస్తాననీ, బట్టేంటు బాగుచెయ్యొస్తాననీ, ఎన్నో రకరకాల హామీ లిచ్చేడు సింహాచలం.

చప్పట్లతో, ఈలలతో, పెద్ద పెద్ద కేకలతో జంక్షన్ నీ హడావుడితో నిండిపోయినయ్. లేబర్ పార్టీ నాయకుడు సింహాచలం అన్నారంతా.

"కిరాణా కొట్టాడు కవున్నిలరా?" అని చిరాకు పడ్డారు కొందరు. "ఈవేళ కవున్నిలే రొతాడు, రేపు సేర్కెనొతాడు, ఆనక ఎంపీ అవుతాడు, రేఖవుంటే మినిష్టరువుతాడు— యీటన్నిటికీ సదుంకోవాలేటి?" అని ఎదురు ప్రశ్నేసేరు సింహాచలం అనుయాయులు.

"అందుకునే మన కుర్రాళ్ళు చదువులిలా గేడుస్తున్నయ్!" సర్కార్ కుళ్ళ గడిగడికి— తుగ్గక్ ప్రభుత్వపు చేష్టలూ మార్చిపారేస్తున్న విద్యావిధానాన్ని ఈసడించుకొంటూ 'చదువు విలువ తెలీని వారంతా శాసనాలు చేస్తుంటే ఇలాగే ఉంటుంది మరి!' అని నిస్సహాయంగా నిట్టూర్పులు విడిచేరు మరికొందరు.

మొత్తానికి ఎలక్షను సంరంభం ఉధృతమై పోయింది. వచ్చే మనిషి, పోయే మనిషి; ఎత్తే గ్లాసూ, దింపేగ్లాసూ — వినయంగా చేతులు జోడించి నిల్చున్న సింహాచలం; మందు మైకంలో జేజేలు కొడుతున్న అలగా జనం!....చెవులు చిల్లులు పెట్టేస్తున్న స్పీకర్లు.

"సింహాచలం గెలవక యింకెవడు గెలుస్తాడు?"

"ఇంకెవడు గెల్చినా పొడిచి పేగుల్లాగేస్తా!"

"ఆడి రక్తం తాగేస్తా!...."

సారాకంపు పెదా లెన్నో సింహాచలం ప్రతిభను అదేపనిగా పొగడ సాగినయ్!

* *
"యస్, మిసెస్. సిన్టా స్పీకింగ్...."

"డాక్టర్ రావ్ హియర్...." అంటూ ఏదేదో మాట్లాడేడు రావ్. ఆఖర్నూ 'ఫేంక్యూ, ఫేంక్యూ!' అన్నాడు. అలాగే డాక్టర్ రావ్ మిసెస్. దీపారావ్ కూ, మిస్టర్ భట్టాచార్యకూ కూడా ఫోన్లు చేసేడు. అందరూ 'ఘోర్ ఘోర్' అన్నట్టున్నారు, వారికి జవాబుగా

'ఢేంఢ్యూ' అన్నాడు డాక్టర్ రావు. రెండు గంటలసేపు రావు అలా పోస్టు చేస్తూనే వున్నాడు. ప్రతిసారీ సంఘాషణలో 'రాజు' ఎలక్షను విషయం దొర్లుతూనే ఉంది. అవతలి నుంచి 'ఘోర్' అనే హామీ వినబడ్తూనే ఉంది. 'ఢేంఢ్యూ' అనుకొని మరో నెంబరు డయర్ చేస్తూనే ఉన్నాడు డాక్టర్ రావు.

చాలాసేపోయాక ఓ నెంబరు తిప్పాడు రావు.

"పీ. పీ. రాజ్ అండ్ కో" అని జవాబొచ్చింది.

"ఘోర్ రాజు, దిసీజ్ రావు; నే చెయ్యి వలసినదంతా అయిపోయింది. వీధివీధికి తిరగ కుండానే ఆయా వీధుల్లో ఉండే రకరకాల వీధి పెద్దలందరి దగ్గరా మాట పుచ్చుకున్నాను. ఇక్కడి కొచ్చి బట్టల కొట్టులూ, మోటారు స్పేరుపార్టు షాపులూ, మిఠాయి దుకాణాలూ పెట్టుకొని సెటిలై పోయిన బెంగాలోళ్ళూ, పాకీస్తాను సాయిబులూ అంతా కూడా నీకే వోకేస్తారు. నో. డోంట్ వర్రీ! గొడవలూ, కొట్లాటలూ లేకుండా తాపీగా వ్యవహారం నడిపించు. జాలరిపేట, రెల్లి వీధిలో ఓట్లు ఖరీదు చేయడం మరోగంటలో పూర్తవుతుంది. ఎలక్షన్ టైముకి ఆఫీసర్ల కార్లన్నీ మన చేతిలోనే ఉంటయ్. సింహాచలంగాడి అనుయాయులంతా మన కార్లలో వచ్చి పదో పరకో తిని మనకే ఓటిస్తారు. అందుచేత యూ - డోంట్ వర్రీ! కానీ ఒకటి, నువ్వు గ్రేడ్యుయేట్ వని నే చెప్తున్నా. ఔనను. నీ గత చరిత్ర మీద అందంగా రంగులు వేసేయ్. చదువుకున్నోళ్ళకి ఉద్యోగం లేకపోయినా డిగ్రీమీద గురెక్కువ. అవసరమైన చోట డిగ్రీ ఫీలింగు, కులం ఫీలింగూ, గొప్పా....బీదా ఫీలింగూ పెట్టేస్తుండు. ఈ నాలుగు రోజులూ ఖద్దరు గుడ్డలెయ్. ఓ గాంధీ డోపీ తగిలించు. నో నో—నా మాట విను! ఆ బ్రాండ్ షాపు దగ్గర కూర్చోకు. అది మీ మేనల్లుడిదని చెప్పు. ఆ? మేనల్లుడు లేడంటావా? మీ పార్టనర్ దాస్ మీ మేనల్లుడే ప్రస్తుతానికి. నువ్వు వట్టి సంఘసేవకుడివి

యువ దీపావళి సంచిక

ప్రస్తుతాన్ని. రేపు ప్రజానాయకుడివి. ఆనక ఎం. పీ. వి దరిమిలా మినిష్టరువి. డబ్బు గురించి వర్రీఅవకు. నేనున్నాను. గోయెహెచ్, ఎలక్షన్ రోజున వాలంటీర్ గా పనిపాటా లేని పాటకపు జనాన్ని వందలెక్కన కొనేయ్. వాళ్ళ టీ ఖర్చులు, బీడీ ఖర్చులూ భరించు. ముందు రోజు పేదవాళ్ళకి అన్నదానం చేయ్. దీని తాలాకు బోర్డులు మాత్రం ఎక్కువ రాయించు. పాతికో పరకో పోయినా ఫలం దక్కాలి. రేపు నువ్వు గెలిస్తే సరేసరి, అదంతా నీ ప్రతిభేనంటారు. ఓడిపోతే అపమానం నాకూ! జాగ్రత్త, మళ్ళీఓసారి సింహాచలంగాణ్ణి కదిపి చూడు, పదివేలు పడేస్తా, కూర్చోమ్మను, లేదా వాడి ఖర్మ. ఆ? విత్ డ్రాయల్ డేట్ అయిపోయిందా, యస్సెస్, ఇంకా క్వోశ్చేనే లేదు. ఓ. కే. ఆల్ ద బెస్ట్....సోలాంగ్!" అంటూ ఫోన్ పెట్టేసేడు రావు.

సింహాచలం అ నాలుగు రోజులూ జంక్షన్ లో రాత్రుళ్ళు హరికథలు పెట్టించేడు. తోలుబొమ్మలాటలేర్పాటు చేసేడు. కొంత మంది 'మేళం' పెట్టించమన్నారు. నెగ్గిన రోజున ఒక్కమేళం ఏవిటి, రెండు మూడు మేళాలూ, రికార్డింగు దాన్సులూ ఏర్పాటుచేస్తానని హామీ ఇచ్చేడు. భారీ ఎత్తున మండు గుండు సామానుకి ఆర్డరిచ్చేడు. చామంతి దండలు మళ్ళీ ఖరీదై పోతవేమోనని ముందే చుట్టు ప్రక్కలి ఊళ్ళకి మనుషుల్ని పంపించి బందోబస్తు చెయ్యించేడు. 'అడగనోడిది

పాపం' అన్నట్టుగా అందంగా తయారైన నూకాలు చిరునవ్వు లొలకబోస్తూ 'పుల్ గళా సులు' అందరికీ అందించేస్తుండేది.

ఎటుచూసినా హడావుడీ, సందడీ; త్రాగేసి నోళ్ళ పేలుడూ, సింహాచలానికి జైజై లూ!...

"మావా, నువ్ నెగేక అడు గడుక్కి.... కల్లుపాక తెరిపించి! పేదోళ్ళకి.... ఉచితంగా.... కల్లుపోసి! నువ్వే మా గవరన మింటు.... నువ్వే మా సర్కారు.... ఆడించు మావా, యింకో గళాసు...."

అందరికీ 'అలాగే' నన్నాడు. కొన్ని కుళాయిల్లో నీళ్ళకి బదులు 'సారా' వచ్చేట్టు చూడమన్నారు కొందరు మత్తు మైకంలో. అదీ 'సరే' నన్నాడు, గాంధీ బోపీ ధరించిన ఖద్దరు గుడ్డల సింహాచలం. ఇంటింటికి, గడప గడపకీ హామీలూ, ఒట్లు, ఉపన్యాసాలూ, అభ్యర్థనలూ..... ఎగనెప్పార్టీవాళ్ళని దుయ్యబట్టడాల్సి.... ఎలక్షను టైము గంటల్లో కొచ్చేసింది....

'ఇది కార్మిక వర్గానికీ, ధనిక వర్గానికీ పోటీ!' అని లోకల్ న్యూస్ పేపర్లు హెడ్ లైన్స్ వేసినయ్. సింహాచలం బొమ్మనీ, పి. పీ. రాజ్ బొమ్మనీ అటూ ఇటూ వేసి ఓటర్లకు పరిచయం చేసినయ్ మరీకొన్ని పత్రికల. "సింహాచలం గెలిస్తే అనాదిగా ఈ రెండు వర్గాలకీ జరుగుతున్న పోట్లాటలో, కార్మిక వర్గం గెలవడం ప్రారంభమైస్తే!" నని ఓ కరస్పాండెంట్ సింహాచలం కొట్లో

కూర్చున్న చాలామంది ముందు 'మందు' తీసుకుంటూ ఉద్ధాటించాడు.

....రిజైలు, రెండెడ్ల బండూ యిటు బారులు తీర్చి నిల్చున్నయ్. కార్లు, టాక్సీలూ, ప్రైవేటు బస్సులూ అటువైపు వాళ్ళ తరపున దూసుకుపోసాగినయ్. పోలింగు బూతులు జనంతో నిండిపోయినయ్. కరపత్రాలు గాలిలో ఎగిరిపోసాగినయ్. ఆడా, మగా, పిల్లా, పెద్దా అంతా బారులు తీర్చి నిల్చున్నారు.

గంటలు నిముషాల్లా దొర్లిపోయినయ్. గొప్పా, పేదా అంతా వోటింగ్ కొచ్చేరు. కారుల్లోనూ, రిజైల్లోనూ తిరిగి వెళ్ళిపోయేరు.

“ఇక మన చేతుల్లో పని అయిపోయింది! ఆనక ఆ భగమంతుడి దయ!” అనుకొంటూ చతికిల పడిపోయారు అలిసిపోయిన సింహాచలం అనుయాయులు.

నెగితే ఊరేగింపు ఏర్పాట్లకి పది పదిహేను మంది చాకుల్లాటి కుర్రాళ్ళని పురమాయించేడు

సింహాచలం. ‘లెక్కింపు దగ్గర మనోళ్ళని ఉంచేట్టు చూడు!’ అని అటు కొందర్ని తోలేడు.

సాయంత్రం అయి, చీకటిపడేసరికి హడావుడంతా తగ్గిపోయింది. ‘ఎవరు నెగ్గుతారా!’ అనేదాని మీద వాగ్వివాదాలు మాత్రం మిగిలిపోయాయి. కొందరు పందేలు, పైపందాలు కాసుకొన్నారు. ‘ఏం జరుగుద్దో చూద్దాం’ అని ఫలితం కోసం మున్సిపల్ ఆఫీసుకి పరుగెత్తారు.

* * *

“నాయాళ్ళు-నా సొమ్ముతిని నన్నన్నేయం నేనేసినారు, నాయిల్లు గుల్లె పోనాది; యెదవనా కొడుకులు, ఆడెట్టిన డబ్బు తిని ఆడెంపు మొగ్గినారు. నా దుకాణం నాశనం నేనేరు. యీళ్ళకి పుట్టగతులుండవ్. యీళ్ళ కడు

పుల్లో పురుగులట్టి దొలిసేస్తయ్. అభిమానం, కృతజ్ఞతా లేదీ లేబరునాయాళ్ళకి! నేను పోసిన సారా తాగేరు, నే నెట్టిన కూడు తిన్నారు, అన్నీపోయి ఆఖర్న ఆడు సూపిన రూపాయి నోట్లకి బానిసై పోయేరు—యెదవలు....” జంక్షన్ కడంగా నిల్చుని దారినిపోయే వాళ్ళం దర్మి తిట్టసాగేడు, డిపాజిట్టు గలంత్తైన సింహాచలం.

“నే సెబితే యిన్నావా? కల్లుపోసి వోట్లు ఖరీదు సేస్తానంటే కుదురుద్దా? ఆడినీ యిడినీ మోసం నేసి, మాపీసి కల్లు పాకెట్టేవ్, ఆ కల్లు మదుపెట్టి కవున్నిలేరవుదా మనుకున్నావ్, కల్లు తాగినోడి గుణవేటి? ఆడికి ధరమం, నేయం, మంచీ, నెడ్డా అంటే యేటో ఎరుకప్పుడేటి? అసలు సారాయి గుణవేటి? కల్లు గుణవేటి? మోసం నేసి అవతలోడ్పి, ఆడి సంసారాన్ని మాపీయడమే! అందుకే అందరినీ ఆర్పీసిన నిన్ను ఆ కల్లే, ఆ సారాయే మాపీసింది, తలెత్తుకోనీకండా నేసింది. ఆడ్పి యిడ్పి ఆడి పోసుకుంటే యేటి నాభం? నీకు కవున్నిరెరూ వొద్దు, కల్లుపాకావొద్దు, వొళ్ళు దాయకుండా పన్నేసి గవురంగాబతుకు, న్నేయంగాబతుకు, రా....లోపలికొచ్చి తొంగో....” వయసులో చిన్నదై నా, లోకజ్ఞానం ఎక్కువవున్న మనిషిలా మందలిస్తున్న ‘నూకాలు’ మాటలు విన్న సింహాచలం ఒక్క ఊపులో లోపలి కొచ్చి సారాపీపాలనీ, గాజు గ్లాసుల్ని అక్కడే ఉన్న బాణాకర్రతో అదేవనిగా బ్రద్దులుకొట్టి, “రానియ్ నాయాళ్ళని! కల్లుకొచ్చినోడి కాళ్ళిరి చీస్తా!” అంటూ కసిగా అరవసాగేడు.

‘మోసం చేసినా మంచితే చేసింద’న్న తృప్తితో, చిల్లులుపడ్డ బానల్లోంచి కారిపోతున్న ‘నాటుసారా’ వైపు కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా చూస్తూ హాయిగా నిట్టూర్చింది నూకాలమ్మ ఉరఫ్ నూకాలు,